

Kedves Bajtársak!

Mai napon kaptam meg a B.L.-t és annak mellékletét képező "Kedves Bajtársak" című tájékoztatót, mely a Csenedör Község grazi életét ismerteti. Szinte kötelességemnek érzem, hogy azonnal válaszoljak.

Az I. pont alatt közöltekkel mindenben egyetértek, csupán az "Asztaltársaság" elnevezést nem tartom helyesnek, ami azonban azóta már megváltozott. Az első lapoldalon levőkhöz hozzászólásom nincsen.

A IV. pont alattiakra annál inkább, melyek a következők:

1-hez: Helyesnek találom a honvéd és polgári személyek felvételét is, mert a jövő csenedőrségét nem maguk a csenedörök fogják felállítani. Egyébként osztozom az V. pont alatt ad 1/ pontban irtakkal.

IV.2-höz: Erről nem tudok.

IV.3-höz: Erről sem tudok. Azonban Istenem hány olyan tiszt szaladgál közöttünk akik komolyabban tekintélyt romboltak.

IV.4-hez: Kedves Bajtársak! Ugyérezem és az én felfogásom az, hogy amint a Magyar határt átléptük a Szolg. Szab. I. R. és a többi rendelkezést mind kutba dobtuk. Helyeslem azt ami az V. pont ad 4/ alatt van.

IV.5-höz: Nemtudom elhinni a későbbi megfélemlítéseket, mert egyedül csak a jó Isten tudja, hogy ki fog a magasabb székre ülni. Mi ilyeneket nem tehetünk, mert egyforma hontalana magyarok vagyunk. Csatlakozom az ad 5/ alattiakban kifejtettekhez.

IV.6-höz: K.S. főtörm. bajtársunk cikke a "Mult, Jelen és Jövő" nagyon is megállja a helyét, mert még ennél sokkal nagyobb dolgokat is felsorolhatunk a kételkedőknek. A magamrészéről jobbnak találom a hallgatást, mert akkor igazán szégyelhetnék azok az urak magukat akik, most mellveregetéssel óhajtanák a régi helytelen dolgokat újból tovább fejleszteni. Ez megszűnt. Nagyon helyes volt K.S. bajtársunknak ötlete, hogy próbáljuk kiküszöbölni ami rossz volt és építsünk, vagyis rakjuk le a jövő csenedőrség helyes alapköveit már most. Ismétlem a cikk nem tartalmaz valótlaniságot.

IV.7-hez: Ilyet lehet állítani, ha már megtörtént. Ha példa rá nincsen, akkor alaptalan ez a kételkedés.

IV.8-höz: Ezt nem vettem észre, sőt több bajtársam között fordultam meg a közelmúltban éppen az ellenkezőjéről győződtem meg. Bajreuth, Weiden, Passau- vissza Régensburg, Nürnberg és Bajreuth. Mindenütt talákoztam kevesebb több bajtársal. Boldog öröm töltött el, amikor megtudtuk, hogy bajtársak vagyunk, valami különös szeretet hatott át bennünket. Igen a szeretet és egyedül ez az ami a legerősebb fegyver, mert a szeretet olyan mint a napsugár felolvasztja a jégkérget, a szeretet maga Jézus Krisztus. Ezt találom a helyesnek, mert a Turáni átkot le kell mosni magunkról, ellenkezőleg örökre elveszünk. Egyetértek ad 8/a

IV.9-hez: Erről nem tudok egyebet mint egyik B.L.-ben olvastam a zárlatot.

IV.10-hez: Első kötelességemnek érezném kidobni. Hiszem, hogy minden bajtársam ezen a véleményen van. ad 10-hez: én is szeretném tudni kik azok?

IV.11-hez: Hozzászólni nem tudok, nem ismerem azokat a tiszteket.

IV.12-höz: Nem is hittem volna, hogy arra a kis zászlócskára amire réfestettem a magyar koronát talán én is bitorlom, pedig már évek óta itt áll az asztalomon. Ugygondolom az otthon poklok-poklát élő bajtársaink és honfitársaink bearanyoznák azt a cimeres kalapot ha láthatnák.

IV.A-hoz: Semmiesetre sem. Először is nincsen Szolg.Szab. A hontalanságban, Másodsor nem vagyunk katonák, mert engem nem kötelezhet itten senkise arra, hogy tagja legyek a Szolg.Szab. értelmében a Közösségnek. Bár minél előbb következne el az az idő, hogy katonai egyenruhában álhatnánk sorfalat, még akkor is a Szolg.Szab. átdolgozást kíván. Ugyhiszem minden jóézésű csendörben ottél a régi fegyelem, a régi büszke csendöri öntudat, így vagyok én is. Azonban a sors olyan sok mindent mutatott meg nekünk és talán éppen a tiszteken keresztül - olyan sok mindent láttunk és tanultunk, hogy ennél fogva is feltétlenül átdolgozást követel a Szolg.Szab.

Valóban diktatorikus lenne egy Szolg.Szab.^{I.R.} alapján való irányítás. Mindenben helyes az V. ad 4/ alattiak.

IV.B-hez: valóban ellentmond. Ne vegyünk föl polgári egyéneket, de az összejöveteleken megjelenhetnek. Igen is együvé kell forrni a csendörnek a polgáriakkal, mert ha voltak is tulkapások azt le kell mosni.

IV.C-hez: Ezek után nem tudom tényleg melyik a demokratikus és melyik a diktatorikus vezetés. Ahol nem mondhatom meg az igazat, vagyis akaratomat, vagy ahol megmondhatom. Ehhez nem is tudok szólni egyebet.

IV.D, E, F-hez: nem tudok hozzászólni, nem ismerem a helyzetet.

IV.G-hez: Elegendő lenne egy ilyen mellékelt körlevélben is tudatni jövőben is a nézeteltéréseket, mert úgy érzem, ha egy közösségbe tartozunk akkor ne csak az a 8 ember válaszson, avagy nemcsak az a 8 ember tudja a Közösség ügyeit, hanem döntsük el a vitákat valamennyien. Valóban legyünk egy közösség és kérek minden bajtársat, hogy ha régen példás magatartással mentél végig azon a falun ahova a sors éppen ki-rendelt, akkor példás magatartással mutassuk meg, hogy a nyomorban, a hontalanságban is úgy tudunk élni. Ennek első és legfőbb feladata; Szeressük egymást Bajtársak!

Most olvasom a 4. oldalon az Ad 11/ alatti pontot, igen csatlakozom alkossunk egy családi közösséget, de minden Nagyravágyó hatalom nélkül. A jó Isten ugyanis elfogja rendezni mindenkinek a sorsát, kifogja jelölni mindenkinek a helyét a jövő Nagymagyarországban, amelyet csak ügyérhetünk el, ha egyek vagyunk, egy családba tartozunk és ennek a családnak a neve csak egy lehet: Magyarok vagyunk, de legyünk is magyarok. Csatlakozom az Ad 12/ alattiakban kifejtettekhez is.

Kedves Bajtársak!

Nagyon meglepett engem, hogy éppen tiszt urak azok akik a mi Közösségünket szétrobbantani akarják. Bocsánatot kérek ilyen szétrobbantásos szavakért, de Isten mentsen nem akarok senkit sem sérteni és megbántani. Szabadlegyen azonban mégis az én tapasztalataimat és a velem történeteket (nem akarok dicsekedni) elmondani.

Hol vannak azok a Szolg.Szab.I.R. urak akik nemvették észre, hogy kiváló minősítéssel, a legmagasabb és mondjuk a legbizalmasabb helyen 20 éven keresztül mint törzsörömestert hagytak szolgálni. Hogyan lehet az hogy nemvették észre, hogy kiváló minősítés mellett mégsem egészen helyénvaló, sőt mondjuk, mint a tisztai ügyekkel foglalkozó legmagasabb hely, tehát a legbizalmasabb helyen hogyan maradhattam meg, ilyen hosszú időn át. Kedves Bajtársak! Ez az idő legalább is itt kint elmúlt, most nincsen.

A IV. pont 3-hoz: Feleségem és 3 gyermekemet kihozták Németországba, Bayreuth-ban egy iskolában helyezték el. Amikor az amerikai csapatok közeledtek feleségem - aki mellett egy 13-éves árvalány, a 6 és 3 éves iker azaz három gyermekem, összesen 4 gyermek állott - amikor látta, hogy a tiszturak kocsin, autón hurcolkoztak és mentettek amit lehetett, azt kérte egyik alezredes urtól, hogy adjon neki segítséget. A felelet ez volt: "Asszonyom ott a két keze meg a háta a segítsége". Ez az ur sokkal rombolóbb kijelentést tett, mint gondolom az a bajtársunk. De nézzük csak tovább. Ebben az iskolában a pincében helyeztek el egy vagon löszert ahol a légvédelmi összejövetelet is tartották. Gondolnivaló, hogy milyen romboló hatást tett az a lelkekben amikor ilyen előre elkészített biztos halálba kellett várni a jó Isten akarát. Amint feleségem mondotta: "ehhez még szakaszvezetői ész sem kell". Avagy amikor megérkezett a front erős bombatámadás érte a várost, természetes,

hogy a félelemtől mindenki kimenekült az erdőbe. Iganám, de visszamenni nem engedték a katonák és mire visszaérkeztek 2-3 nap múlva mindenüket elhurcoltak, azaz az iskolát kifosztották. Hol volt és hol van a parancsnokló tiszt ur. Ha egy csendőr őrmesterre bízta volna, az biztosan odaállított volna magamellé még valakit és legalább a kimenett holmik közül valami megmaradt volna. A 4 apró gyerekkel ott állott feleségem egy falat kenyért és takaró nélkül a hideg éjszakában az erdőben. Milyen romboló kijelentést tett ez a tiszt ur, aki így intézkedett. Uraim a Szolg. Szab. I. R.-t át kell előbb dolgozni és azután lehet majd arról beszélni, hogy ismét izzig-vérig igaz magyar csendőröket állítsunk fel, akik mindenkor ott állottak a vártán, bárhova szólította őket a kötelesség.

Mégegyszer eset a sok közül:

Családom 1946. novemberben Plattlingban berakodott egy vagonba ahol feleségem a 4 gyerekkel, egy hölgy 3 gyermekével és bátyjával volt a vagon egyik oldalában, természetesen a meglévő holmikkal. A vagon másik oldalán pedig 6 férfi akiknek csak egy kenyértarisznnyájuk, esetleg egy hátizsákjuk volt. Ezek között az emberek között előállott egy és ezeket a szavakat intézte feleségemhez: "Minek kellett a vonatparancsnokhoz menni, tudja meg én huszár százados vagyok". A vonatparancsnok ugyanis 6 férfit ebből a vagonból másikba tett át, mert máskülönbén a gyerekeket nem tudta volna elhelyezni. Feleségem erre azt válaszolta: "Szégyelje magát, hogy most is ezzel kérkedik, sokkal helyesebb lett volna, ha megfogta volna a csomagot és segített volna annak az asszonynak aki egyszerre két gyermeket is hozott a világra". Természetesen megértették feleségemet. Amikor elhelyezkedtünk megtudta feleségem, hogy ez a 6 ember napokon keresztül nem evett föttételt. Erre azt mondotta nekik: Emberek zsirom az nincsen, ha mindenki ad egy kicsi vaját én adok burgonyát és csinállok maguknak is jó paprikást. Amilyen gyorsan csak tudták szedték elő a közben kiosztott vajakat és feleségem

nekilátott a paprikás elkészítéséhez. Az egyik ember tüzelő után szaladt, a másik valahonnan tejet kerített a gyerekeknek, a harmadik a tüzet rakta és is tovább. Feleségem már hazulról írta, hogy egész úton egy ládát sem kellett megfionok, mert ezek az emberek mindent elintéztek és mindenre vigyáztak mint sajátjukra.

Kedves Bajtársak! Nem dicsekedni akarok ezzel, hanem azt akarom, hogy értsük meg egymást, feleségemet megdobták kövel ő visszadobott kenyérrel és a legnagyobb megértéssel utaztak egy hosszú úton, ahol egyformán könnyes szemekkel fogadták a magyarföldre való lépést.

Avagy szerelmes, hogy a rangban legidősebb. Kedves Bajtársak! Itt a környékben volt egy ezredes ur aki megtanulta a cipésmesterséget és mundjuk magyarul suszter volt. En minden pillanatot felhasználtam ahhoz, hogy rajzoljak, mert már gyerekkoromban is rajzolni szerettem és ezt élvezettel csináltam. Tudom, hogy akadémiát nem végeztem, de vizsgabizonyítványaim mint "festőművész"-t tüntetnek fel. Amint a német művészegyesülettől is megkapom irásomat kételkedőknek esetleg másolatban kettő ilyen bizonyítványt is eltudok küldeni. Bajtársaim amikor az ezredesből surszter, a törzsőrmesterből művész lesz és kitudja hány hasonló példát lehetne felhozni, akkor nemszabad a Szolg. Szab. I. R.-re hivatkozni. Ugyanakkor a 3. lapoldal Ad 4/ alatti pontban is kifejtettek szerint mindenkor "Ezredes ur" és "Méltóságos Asszony" volt előttem ez az család.

Azok az emberek akik nementalálják fel otthon magukat, akik nementalálnak elfoglaltságot, akik nem dolgoznak, hamarabb belefáradnak ebbe a hontalan várakozásban és ahelyett, hogy az ilyenek gyorsan kivándorolnának valamerre, itt a szerint a bizonyos áttokként akarnak bomlasztani azok között akik magyar szívvvel, magyar lélekkel egyedül csak haza és csak hazafelé néznek büszke magyarsággal! Felkérek minden Bajtársamat szeressük egymást, akkor az ilyenek kifognak esni közülünk. Ennek jeléül pedig Bajtársi szeretettel küldök egy plakátszerű rajzot a Bajtársi Közösség helyiségének a díszítésére. Bajtársak érezzük, hogy egyek vagyunk, és szeressük egymást. Híven! Becsülettel! Vitézül!

János Puskás